

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντούν αϊ δεσποινίδες)

ΟΑ'

Ἡ δις ΜΑΡ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀθηναί) μᾶς ἀπαντᾷ:
«Ἰδανικό σύζυγό μου θεωρῶ ἐκεῖνον πού ἀγαπῶ. Τί-
ποτε ἄλλο δὲν θά μὲ κἀνῆ ν' ἀλλάξω γνώμη. Εἶνε ψη-
λός, μελαχροινός, καὶ ἔχει ἕνα ὠραῖο στοματάκι κα-
μωμένο μόνο γιὰ φιλιὰ καὶ γιὰ ὠραῖες κουβεντούλες. Μόνον μ'
αὐτὸν ἂν παντρευθῶ θά εὐτυχίσω».

ΦΑΝΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ τοῦ «Μπουκέτου» μᾶς γράφει:
«Μπουκέτο» μου. Μὲ ρωτᾷς ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικότερος σύζυ-
γος. Ὁραῖα ἐρώτησις, μὰ τὴν ἀλήθεια!... Μὰ ποιὸς ἄλλος, ἀ-
γαπητέ μου θά εἶνε ὁ ἰδανικότερος σύζυγος ἀπὸ σένα; Ἡ μή-
πως θέτοντας τὸ ἐρώτημά σου αὐτὸ εἶχες ὄρεξι ἀπὸ ντεκλαρα-
σιόν... Κατεργαράκο!... Τὸ ξέρω πού σ' ἀρέσουν τὰ κομπλιμέν-
τα, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουν νὰ φθάσης μέχρις αὐτοῦ τοῦ ση-
μείου... Γιὰ φαντάσου νὰ ρωτᾷ ὁ ἐραστής τὴν φίλην του: Ποιὸς
εἶνε ὁ ἰδανικότερος σύζυγος γιὰ σένα;» Ἔ, μὰ θέλεις ξύλο
πειά!... Ἡ μήπως κάνεις τὸν κουτὸ καὶ δὲν καταλαβαίνεις μὲ
πόση λαχτάρα σὲ παίρνω στὰ χέρια μου κάθε Τετάρτη νὰ σὲ
διαβάσω ὡς τὴν τελευταία σου γραμμούλα, νὰ σὲ ξεφυλλίσω,
νὰ σὲ χαϊδέψω, νὰ σὲ ρουφήξω... Ἡ πόσες φορές δὲν κοιμοῦ-
μαι ἔχοντας σε στὸ πλάι μου, μαζὺ μὲ τὴν ἀγαπημένη μας «Οἰκο-
γένεια»; Ὑπάρχει καλύτερος γάμος ἀπ' τὸν δικό μας; γιὰ πέ-
ς μου; Ποτέ μας δὲν μαλλώσαμε. Εἶμαστε τόσο ἀγαπημένοι ἀπ'
τὸν καιρὸ πού βγήκες στὸν κό-
σμο καὶ σὲ γνώρισα! Πάντοτε
σὲ περιμένω μὲ χαρὰ νὰ ξα-
νάρθης στὴν ἀγκαλιά μου ξα-
νανειωμένος μ' ἕνα σωρὸ ἐκ-
πλήξεις καὶ χαρές. Πῶς νὰ μὴ
σ' ἀγαπῶ καὶ πῶς νὰ μὴν εἶσαι
ὁ ἰδανικότερος σύζυγος γιὰ
μένα; Ὅσο γιὰ τὶς ἀπιστίες
σου δὲν πειράζει, στίς συγγω-
ρῶ γιατί εἶνε τόσο μικρὲς ἐμ-
πρὸς στὰ ἄλλα σου χαρίσμα-
τα, ὥστε θά ἤμουν πολὺ κακιά
ἐάν σου θύμωνα. Μ' ἀγάπη
Ἡ ἀφωσιωμένη γυναικούλα
σου».

Μποῦμι! Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι εἶνε
καὶ τὸ «Μπουκέτο» ἔγγαμον, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ! Καὶ νὰ πού ἀνα-
καλίτη ξαφνικὰ τὴν συμβίαν του!... Ὁραῖος γάμος, μὰ τὴν ἀλή-
θεια!... Πολύ... ἰδανικός. Νὰ κοιμᾷσαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης μὲ τὴν
συμβίαν σου, χωρὶς νὰ κοιμᾷσαι! Νὰ δίδης ἀπόλαυσιν καὶ νὰ μὴ λαμ-
βάνης. Καῦμένο «Μπουκέτο»! Εἶσαι πανευτυχής, μὰ καὶ ἀξιολύτητον.
Νὰ ζητήσης ἢ διαζύγιον ἢ... ἀνταπόδοσιν.

Ἡ δις «ΑΛΙΚΗ — ΛΙΝΑ» (Κέρκυρα) ἀπαντᾷ:

«Ἄν ποτὲ μαῦρα σύγνεφα σκεπάσουν τὸν ἑάστερον, τὸν ἀνέ-
φελον οὐρανόν μου, τότε ἀκριβῶς, τότε θά ἀγαπήσω περισσότε-
ρον τὸν ἄνδρα μου, τότε θά προσκυλληθῶ περισσότερο εἰς τὸν
ἄνδρα μου ὡς ὁ κισσὸς εἰς τὸ μεγάλο τὸ θεόρατο δένδρον καὶ
μὲ τὴν ἐμνοίαν, μὲ τὴν ἀγάπην, θά ἀφήσω νὰ περάσῃ ἡ τρι-
κυμία. Ἡ ὁμόνοια εἶνε εὐλογία Θεοῦ. Καθιστᾷ γλυκύτατο τὸ
ξερὸ ψωμί, εἶνε ἡ ἀχτίδα ὅπου σιγά-σιγά διαλύει τὰ μολυβδό-
χρωμα σύγνεφα! Τώρα ἂν τὸν θέλω, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»,
τὸν σύζυγόν μου, ὠραῖον καὶ χωρὶς ἐλαττώματα ἢ ἀπάντησίς
μου θά εἶνε κουτὴ. Διότι δυστυχῶς εἰς τὸν κόσμον τίποτε τέ-
λειο δὲν ὑπάρχει».

Τὸ «ΑΝΘΙΣΤΙΑΤΙΚΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ» (Ἀθηναί) μᾶς γράφει:

«Ἐάν κανεὶς σπουδάσῃ τὴ μικρὴ αὐτὴ ἐρώτησί σας, ἐάν θελή-
σῃ νὰ διεισδύσῃ βαθειὰ στὸ νόημά της καὶ προσπάθῃ πειστικὴ
σ' αὐτὸ ἀπάντησι νὰ δώσῃ, εἶμαι βεβαία ὅτι πολὺ θά κοπιᾷσῃ,
χωρὶς κανένα θετικὸ ἀποτέλεσμα. Βρισκόμαστε στὸν εἰκοστὸν

αἰῶνα ὅπου κυρίαρχος τῆς γῆς εἶνε τὸ χρῆμα. Αὐτὸ
οἱ ἄνθρωποι λατρεύουν ὡς θεὸν, σ' αὐτὸ κρεμοῦ-
ὄλες τους τὶς ἐλπίδες, αὐτὸ ποθοῦν. Εἶνε λοιπὸν δυ-
νατὸν στὴν ψυχὴ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων νὰ ὑπάρ-
ξουν αἰσθήματα ἰδανικά, αἰσθήματα θρησκευτικὰ αἰ-
σθήματα πού θά συντελέσουν στὴν εὐτυχία μιᾶς οἰ-
κογενείας; Ἰδανικός τέλος πάντων σύζυγος γιὰ μένα θά'νε ἐκεῖ-
νος πού θά συγκεντρώῃ ὅλα τὰ ψυχικὰ καὶ τὰ σωματικὰ χαρί-
σματα. Ἐκεῖνος πού θά μ' ἀγαπᾷ καὶ θά μὲ λατρεύῃ ὡς τὸν
ἑαυτό του καὶ κάτι παραπάνω, ἐκεῖνος πού θά μὲ θεωρῇ μέρος
τῆς ὑπαρξῆς του, ἐκεῖνος πού στὸν πόνο μου θά συμμετέχῃ ἐξ
ἴσου. Θέλω νὰ μ' ἀγαπᾷ πραγματικὰ χωρὶς νὰ μὲ ζηλεύῃ, γιὰ-
τί τότε θά καταρρεύσῃ καὶ θά κυλιέται συντρίμμια μέσα στὴν ἄ-
βυσσο τὸ χρυσοστόλιον τῆς εὐτυχίας μας παλάτι. Μ' αὐτὸν λοι-
πὸν θέλω νὰ ζῆσω σὲ μιὰ ἀνθοστόλιστη τῆς γῆς γωνιά, μακριὰ
ἀπ' τὴν αἰώνια τραγωδία τῶν ἀνθρώπων, μέχρι τῆς τελευταίας
ὥρας τῆς ζωῆς μου. Τότε μόνον θά ὑπάρξῃ ἰδανικός σύζυγος, ὅ-
ταν καὶ ἡ γυναῖκα του εἶνε ἰδανική».

«ΜΙΑ ΞΑΝΘΗ ΛΕΥΚΩΣΙΩΤΙΣΣΑ» (Λευκωσία Κύπρος) μᾶς γράφει:

«Μπουκέτο» μου ὁλόδροσο καὶ πολυαγαπημένο. Δέξου κι' ἀπὸ
μὲ τὴ μακρυνή — μ' ἀληθινὴ σου — φίλη ἕνα μικρὸ λουλουδί.
Λουλουδί πού τὸ ἔδρεψα ἀπ' τὸν κήπο τῆς καρδιάς μου, ἀφοῦ
τὸ ἐμεγάλωσα μὲ ὄνειρα γλυ-
κά. Στὴ μέση αὐτοῦ τοῦ λου-
λουδιοῦ θά δῆς κάποια εἰκόνα,
εἶν' ἡ εἰκόνα κείνου πού ποθῶ
δικός μου γιὰ νὰ γένῃ. «Σύ-
ζυγον» τὸν λέν' «Ἰδανικόν».
Κύτταξέ τον προσεκτικὰ.

Εἶνε ἕνα λεβέντικο μελα-
χροινὸ παλληκάρι μὲ δυὸ μα-
τάκια ὀλόμαυρα γιομάτα ἀπὸ
ἀγάπη. Δὲν τὸν ἐμάρανε ὁ ἐκ-
φυλισμὸς κ' εἶν' ἡ καρδιά του
ἀγνή. Δὲν εἶνε πλούσιος πολὺ,
ἔχει μιὰ μέτρια θεσοῦλα. Μ'
αὐτὸν θ' ἀλλάξουμε καρδιές,
μ' ἀγάπη θά ἐνωθοῦμε μὲ μιὰ
ἀγάπη πού ὀδηγεῖ στὴν εὐτυ-

χίας τὸ λιμάνι.

Ἡ κυρία «ΑΡΗΤΗ» (Ρόδος) γράφει:

«Ἀγαπημένο τῆς οἰκογενείας μου «Μπουκέτο». Μὲ ἐνδιαφέρον
παρακολουθῶ τὰς σελίδας σου, ὅπου τὰ κοριτσάκια προσπα-
θοῦν νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των περὶ ἰδανικοῦ συζύγου καὶ
γράφουν, τὰ καῦμένα, ὅπως τὸν ὀνειρεύονται συνωδὰ πρὸς τοὺς
παρθενικούς των πόθους. Ὡς πεπειραμένη λοιπὸν σύζυγος, ἀν-
τλήσασα πορίσματα ἔκ τε τῆς μετ' ἄλλων συζύγων καὶ φίλων
μου ἀναστροφῆς, αἱ ὁποῖαι ἐνυμφεύθησαν ἄλλαι ἐξ ἔρωτος καὶ
ἄλλαι μὲ προξενιά, πρὸ παντὸς δὲ ἐκ τοῦ ἰδικοῦ μου συζυγικοῦ
βίου, ἀποφασίζω καὶ ἐγὼ ὡς καὶ ἄλλαι κυρίαὶ ἐπραξαν, νὰ ἐκ-
φράσω τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ προταθέντος ἐρωτήματος. Ὁ χρό-
νος τῶν τρυφεροτήτων τοῦ συζύγου περνᾷ ταχύς ὡς ἄνεμος καὶ
τὰ οἰκογενειακὰ θάρη διαδέχονται ἄλληλα, ὅποτε τὴν θέλει τὴν
γυναῖκα ἱκανὴν νὰ βαστάσῃ μετ' αὐτοῦ τὰ θάρη αὐτά. Ἐκνευρι-
σμένος δὲ ἀπὸ τὴν βιωτικὴν πάλην δὲν δέχεται ἀντίρρησην εἰς
οὐδεμίαν του γνώμην καὶ συζήτησιν. Γι' αὐτὸ λοιπὸν φρονῶ ὅτι
ἀνάγκη ν' ἀποκτᾷ ἡ γυναῖκα σῶμα ὑγιές, ἱκανὸν πρὸς ἐργασί-
αν, ἐμπειρίαν εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα, θέλησιν ἰσχυράν, ὑπομονήν,
καὶ τοιοῦτοτρόπως δημιουργεῖται μιὰ ζηλευτὴ ὄντως συβίωσις
καὶ ὁ σύζυγος παρουσιάζεται εἰς τὰ ὄμματά μας ὡς ὁ ἰδανικός
τερος τῶν συζύγων».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἄλλαι ἀπαντήσεις.